

Kongens Have og langsmed Rosenborg-Gartnerierne, hvor de var mindre udsatte for at møde Bekendte. Og fra nu af gik der overhovedet sjælden ret mange Dage, uden at de mødtes. Og hver Gang forlængede de deres Vej med et lille Stykke, saa det tilsidst var næsten mørkt, inden hun naaede hjem.

Per mistydede ikke denne tilsyneladende Tvangløshed; — dertil var den for nær beslægtet med hans egen, jyske Fripostighed. Overhovedet havde den Omstændighed, at de begge var fra Provin sen, bidraget langt mere, end de selv havde nogen Anelse om, til at fremme den gensidige Forstaaelse, — ja, selve Pers øjeblikkelige Betagethed overfor hendes ranke, lyslokkede Person var ikke uden Forbindelse med Fortidsindtryk hos ham, idet hun ved sin Skønheds Art, ved sit hele Væsen og sit u-københavnske Sprog havde vakt hans Blods Erindring om Hjemstavnens blonde Borgerdøtre, hine hans Drengefantasiers stolte Skjoldmø-Skikkelser, hvortil hans første erotiske Fornemmelser havde knyttet sig.

Fransisca (saadan hed den unge Pige) var lidt over Middelhøjde, slank, næsten mager men ualmindeligt velbygget og med et Fodskifte, der tydede paa noget rankt og »sikkert« i Karakteren. Naar hun gik ned ad Fliserækkerne, med Hænderne i sine Jaketlommer, det unge Bryst kækt fremskudt, veg Folk uvilkaarlig til Side for hende; — og